

Af Erfaring kender vi et Par almindelige — tilsyneladende fornuftige — Bemærkninger, som praktiserende Læger plejer at fremsætte, naar Kiropraktikkens Helbredelseshistorier bliver dem fortalt. Den ene er, at Patienten vilde være blevet rask alligevel, selv om han ikke var blevet behandlet. Dette kan maaske være rigtigt i eet Tilfælde, maaske i hundrede, og gælder i saa Fald alle Metoder; men Paastanden er ganske uholdbar overfor de mange Helbredestilfælde indenfor Kiropraktikkens Omraade. En anden Paastand er den, at Kiropraktoren paavirker Patienten psykisk. At psykisk Paavirkning spiller en Rolle ved Behandling af syge Mennesker, er sikkert rigtigt, men hvorfor en Kiropraktor i højere Grad end en Læge skulde have Heldet med sig, er ikke til at forstaa; eet er i hvert Fald sikkert, at Spædbørn neppe lader sig paavirke i en saadan Grad, at det kan fjerne deres Sygdomme, hverken af en Læge eller af en Kiropraktor.

Der er ingen Tvivl om, at al Helbredelseskunst — ogsaa den kiropraktiske — er begrænset; men vi paastaar paa Basis af vore Erfaringer, at i visse Tilfælde har den kiropraktiske vist sig den medicinske overlegen. Naar Professor Sand for ikke længe siden fremkom med Udtalelsen: „En Læge kan altid trøste, ofte lindre, men sjældent helbrede“, saa er det en Tilkendegivelse af den medicinske Helbredelsesmetodes Begrænsning. Vi vil paastaa, at mange af de Patienter, som Professor Sand og andre Læger ikke kan helbrede, vil kunne finde Helbredelse paa en af Landets 26 kiropraktiske Klinikker.

Vi er overbeviste om, at det højtærede Udvalg vil kunne faa alle ønskede Oplysninger til Dokumentation af denne Paastands Rigtighed gennem Dansk Kiropraktor Forening; samtidig vil al taabelig Snak om Prygl og Mystik bringes til at forstumme.

Et enkelt Bevis paa vor Paastands Rigtighed skal vi tillade os at fremføre:

En lille Pige — Gerda Rasmussen — blev, da hun var 6 Aar gammel, pludselig blind uden forudgaaende Sygdom. Det oplyses, at hun en Gang er faldet ned fra en Mur og en anden Gang væltet af en Trillebør. Paa Rigshospitalet blev hun trepaneret. Resultatet af Rigshospitalets Behandling var lig Nul. Den lille Pige var, da hun blev udskrevet, lige saa blind som ved Indlæggelsen.

Antagelig efter Faderens Forespørgsel afsendte Rigshospitalet følgende Skrivelse:

Rigshospitalet.
Kirurgisk Afdeling D.

København, den 10. December 1923.

Hr. P. Rasmussen.

Det gør mig ondt, at jeg ikke kan gøre mere for Deres Datter, end jeg har gjort, men der er ikke mere at gøre.

Venlig Hilsen
Deres
Schaldemose.

Da Professor Schaldemose saaledes havde erklæret sig ude af Stand til at hjælpe, henvendte Forældrene sig paa kiropraktisk Klinik, Vendersgade 31, København. Efter 14 Dages Forløb kunde Gerda skimte elektrisk Lys, nu kan hun se at skrive et læseligt Brev.

Ovenstaaende Beretning er taget fra et Brev fra Faderen. Faderens Brev sendes direkte til det højtærede Udvalgs Formand, der samtidig modtager en af Notarius publicus i København bekræftet Genpart af ovenciterede Skrivelse fra Rigshospitalet.

Vi tvivler ikke om, at Rigshospitalet med de til Raadighed staaende Midler har handlet fuldt forsvarligt overfor den lille Patient; men vi fastslaar, at i dette Tilfælde har Kiropraktikken vist sig Kirurgien overlegen, ligesom man uvilkaarlig faar den Tanke, at det kiropraktiske Resultat muligvis var blevet endnu bedre, hvis Trepaneringen ikke havde fundet Sted.